

Felip Puig

"Si ERC prioritza el país i no els interessos de partit ens entendrem en el futur"

Secretari general adjunt
de CDC

Un cop consolidada la representació de CiU al Congrés i al Senat, el secretari general adjunt de Convergència Democràtica, Felip Puig, dóna les claus del paper de la federació nacionalista a Madrid i reflexiona sobre la crisi del catalanisme polític sense tancar les portes a ERC

JORDI MOLINA jmolina@canvi16.info

Tal com està la política espanyola avui, qui creu vostè que afavoreix o simpatitza millor amb els interessos de Catalunya, un govern popular o un de socialista?

CiU ha demostrat al llarg dels anys la seva capacitat negociadora. Les preferències no les marca Catalunya, sinó l'hostilitat de la societat espanyola. És possible que el PP intenti destruir la nostra personalitat col·lectiva, però el PSOE la intenta diluir. Sincerament, no hi trobem grans diferències en els objectius. Potser sí en els mètodes. El PSOE té una actitud democràtica més correcta, tot i que era el PP qui es mostrava més eficaç a l'hora de complir amb els acords quan governava. Avui, el rànquing d'incompliments el lidera el senyor Zapatero. Per això creiem que PP i PSOE són les dues cares de la mateixa moneda i que cal una resposta nacionalista.

Des de Convergència i Unió, sota quin concepte no es donarà suport a la investidura de Zapatero?

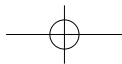
En aquesta legislatura CiU, una vegada més, no hi va amb cap perjudici ni predeterminació. Intentarem posar la nostra força política al servei del nostre país i d'acord amb els compromisos assumits amb els nostres electors. Serà una legislatura en què podem ser decisius, però lamentablement no serem imprescindibles. Tot i la desconfiança que tenim envers el PSOE, no renunciarem a

compromisos com la publicació de les balances fiscals, el desplegament de l'Estatut, el nou model de finançament, el traspàs de la gestió de l'aeroport i la llei de dependència.

Finalment CiU ha aconseguit representació a la Mesa del Congrés i el Senat tot i no donar suport a José Bono com a president...

CiU no podia donar el seu vot favorable al senyor Bono com a president del Congrés. No podia fer-ho perquè en el fons representa la mateixa insensibilitat que el PP quant a l'estat plurinacional que nosaltres creiem que ha de ser el nou estadi cap on avançar els propers anys. Per superar l'estat de les autonomies, Catalunya, Euskadi i Galícia necessiten un reconeixement que no és viable amb la insensibilitat del senyor Bono. A més, no hem d'oblidar que CiU és la tercera força de l'estat i, finalment, això s'ha valorat per donar-nos representativitat amb una Mesa al Congrés i una altra al Senat, sense necessitat d'haver de donar

El fet que CiU no estigui al govern català ha fet que no se l'hagi vist útil de cara a les decisions en la política espanyola dels propers anys

IVAN GIMÉNEZ

suport al senyor Bono.

Però CiU ha perdut pes polític. No ha recuperat cap dels 5 escons que va perdre el 2004 respecte el 2000 tot i el contundent descens d'ERC...

CiU ha estat l'únic partit nacionalista a Espanya que ha resistit la forta bipolarització. Ens mantenim com a tercera força política de l'Estat espanyol i no retrocedim, sinó que des d'un punt de vista relatiu fins i tot millorem els nostres resultats. El catalanisme polític en la seva totalitat ha perdut força i des de CiU sabem que no hem estat capaços d'imposar la defensa de la dignitat de Catalunya envers la por al PP, plantejada pels socialistes. Factors com la bipolarització, problemes de campanya i la feblesa de les nostres plataformes mediàtiques en el marc d'un panorama comunicatiu dominat pel PSC han estat claus en aquests resultats.

Què fa que la sensibilitat nacional existent al carrer no es plasmi de la mateixa manera a les urnes?

Per primera vegada s'ha posat en evidència un fet molt clar: que CiU no hagi estat al Govern de Catalunya ha provocat que se l'hagi vist poc útil per a les decisions que s'hauran de prendre en la política espanyola en els propers anys. Hem de tenir present que, descomptant Catalunya i el País Basc, les eleccions a Espanya les ha guanyat el PP. La dreta espanyola ha utilitzat molt Catalunya i el País Basc per guanyar les eleccions a Espanya, però no ha tingut present que això hagi donat uns resultats excel·lents el PSOE en aquests territoris. Des d'aquesta perspectiva, penso que el catalanisme polític s'ha de reforçar país endins i ser molt contundents a l'hora de dibuixar una alternativa nacionalista al partit socialista.

Hi ha corrents dins de Convergència Democràtica que preferirien com a soci ERC i no pas Unió?

CiU és i seguirà sent la primera força del país, més enllà que calgui revisar i actualitzar els nostres me-

canismes de federació, per exemple a nivell municipal i local. La veritat és que analitzant l'espectacle trist que està oferint Esquerra Republicana, el millor que pot fer Convergència és deixar-los tranquils. ERC ha de resoldre els seus problemes interns, afrontar clarament el debat necessari sobre les estratègies, les idees i els lideratges i resoldre aquesta nova crisi en què cíclicament es veuen sotmesos com a conseqüència d'una cultura interna que els porta a tenir situacions de fractura de manera periòdica. Jo ho lamento. Però avui CiU s'equivocaria tant si s'aboqués a donar suport gratuït a la investidura de Zapatero, com si mirés d'aprofitar-se de l'actual crisi d'Esquerra, en un intent de configurar una majoria alternativa amb un partit que ara mateix no té el nord ben definit.

Però depenent de les persones que liderin ERC després del Congrés de juny, creu que es podrien apropar posicions per afavorir un possible govern nacionalista l'any 2010?

Hem de recordar que l'arquitecte del tripartit des d'ERC va ser Joan Puigcercós. El principal líder que ha apostat per la pervivència del govern tripartit ha estat Carod-Rovira. Carretero va ser conseller del tripartit. I Uriel Beltrán, diputat que els va donar suport incondicional des del Parlament. Sincerament, no crec que el perfil dels dirigents que volen cofigurar-se com a líders d'ERC tingui més o menys influència sobre les decisions que, des de Convergència, creiem que s'haurien de prendre per reorientar el país. ERC ha de fer un exercici d'autocrítica sobre si ha de prioritzar els seus interessos de partit als de país. De la mateixa manera que s'ha de plantejar si li convé seguir bellugant-se en el debat d'esquerres i dretes oblidant la prioritat de Catalunya enfront d'Espanya. Si és així, estic segur que CiU i ERC es podran entendre en un futur pròxim. ■

